Fotbal

CENTRUL NAȚIONAL LUCEAFĂRUL DE LA „A" LA „Z"...

Centrul național Luceafărul a luat ființă în 1978 și cei care l-au gîndit au avut în vedere, înainte de toate, **necesitatea concentrării valorilor de perspectivă într-o unitate puternică, bine organizată, în care să se efectueze o pregătire superioară.** Numărul tot mai mare de partide internaționale pentru juniori înscrise sub egida unor competiții oficiale (un nou campionat al Europei, cel rezervat juniorilor mici, și campionatul mondial al juniorilor) solicita cu stringență apariția Luceafărului și nu are rost să mai detaliem acum lucrurile. Cert este că Luceafărul s-a vrut a fi o FACULTATE a eșalonului de 30 la sută, aceasta însă și datorită faptului mai dur practicat la aceste categorii. În schimb, în Divizia „B", prima selecționată de juniori a făcut aproape tot timpul jocuri contradictorii. Cele din toamna lui '82 au fost destul de bune și nu-i lipsit de interes să le arătăm : 2—2 cu Minerul Motru, 1—3 cu Metalul Mîngîia-Steaua, 5—4 cu F.C. Soimii Sibiu, 0—1 cu C.S.M. Drobeta Tr. Severin, 1—2 cu Autobuzul, 2—1 cu Gaz metan, 1—3 cu Metalul București, 4—1 cu Pandurii Tg. Jiu, 5—2 cu Precizia la Săcele, 0—2 cu Chimica, 1—4 cu Dinamo Victoria, 6—1 cu Carpați Mîrșa, 1—5 cu Rapid, 1—1 cu ROVA. Nu s-au jucat cîteva meciuri în tur și destul de multe din retur și acest fapt naște o opinie la care au subscris mai mulți antrenorii din diviziile „B" și „C": este vorba de PERTURBAREA RITMITĂȚII acestor întreceri din cauza deselor... absențe ale Luceafărului, echipă plecată să joace peste hotare în diferite turnee. Sau avansatideea cameciurile cu Luceafărul să fie programate la mijloc de săptămînă, miercurea sau joia, cînd majoritatea divizionarelor în cauză susțin partide amicale. Poate că nu-i rău să se procedeze așa. Totul e să fie bine cîntărite avantajele și dezavantajele unei asemenea propuneri. Oricum, considerăm că nu trebuie să se renunțe sub nici un motiv la participarea selectionatelor de juniori în competiții ale seniorilor, deoarece numai în aceste întreceri se pot RODA cu adevărat, jucătorii căpătînd mult mai repede experiența de concurs atît de necesară în fotbalul internațional.

Dar analiza corectă a activității Luceafărului nu poate fi făcută decît urmînd două direcții principale.

Una este aceea a evidențierii REALIZĂTILOR existente la sediul centrului, la liceul Electroaparataj și la „23 August".

A doua vizează EFICIENȚA investițiilor făcute, adică rezultatele obținute pînă acum.

Să le străbatem, pornind de la toate datele avute la dispoziție.

FILIERELE ANALIZEI...

Hotărîrea înființării centrului — iulie 1978. Jucători convocați — 120. Printre ei : Niță, Georgiu, Jovan, Fl. Pop, Pavel, Balint, C. Ilie, Turcu, Rednic, Suciu etc. Echipele — cîte două la fiecare grupă de vîrstă — au fost înscrise, hors-concours, în competiții oficiale („B", „C", „Onoare"). În campionatele de juniori existînd o ierarhizare pe vîrste, procentele realizate de echipele Luceafărului au oscilat între 75 și 85 la sută. În „Onoare" și în Divizia „C" rezultatele au fost cele mai slabe, cu procent în jur de 50 la sută.

Hotărîrea înființării centrului — iulie 1978. Jucătorii convocați — 120. Printre ei : Niță, Georgiu, Jovan, Fl. Pop, Pavel, Balint, C. Ilie, Turcu, Rednic, Suciu etc. Echipele — cîte două la fiecare grupă de vîrstă — au fost înscrise, hors-concours, în competiții oficiale („B", „C", „Onoare"). În campionatele de juniori existînd o ierarhizare pe vîrste, procentele realizate de echipele Luceafărului au oscilat între 75 și 85 la sută. În „Onoare" și în Divizia „C" rezultatele au fost cele mai slabe, cu procent în jur de 50 la sută.

CALIFICĂRI OBȚINUTE ȘI... PIERDUTE, JUCĂTORI PROMOVAȚI

Vom prezenta în continuare patru casete, care înglobează TOATE rezultatele obținute de prima echipă de juniori în ultimii cinci ani : rezultate care vorbesc prin ele însele mai mult decît orice comentariu. Și totuși...

I. PRIMA MEDALIE...

În această perioadă (1978/1983), reprezentativa de juniori a adus satisfacții fotbalului românesc. **Pentru că, în timp ce „tineretul" și naționala cea mare au ratat participările în competiții de anvergură, „cei mici", juniorii-tricolori, au obținut patru calificări : trei la turneul final al C.E. și una pentru C.M., cel din Australia, acolo unde au fost la un pas de titlul mondial.** Au distins, totuși, medalia de bronz, prima a fotbalului nostru, după ce au reușit cîteva rezultate excelente. Calificarea ratată din 1979 s-a datorat staruinței în competiție, defectuos organizat, iar cea din 1982 a avut principală cauză selecția necorespunzătoare. Antrenorii I. Nunweiller, D. Cernăianu și M. Rădulescu au pus amprenta personalității lor pe succesul promoțiilor de vîrf ale perioadei la care ne referim. Un argument la condiția sine qua non a Luceafărului.

II. UN BILANȚ POZITIV...

Rezultatele din meciurile întîrtări pot fi și ele comentate detaliat. Cele din rîndul doi sînt obținute în partidele oficiale susținute și acestea ne interesează în mod deosebit. După înființarea Luceafărului, în 1978, echipa a susținut un singur meci cu Ungaria, la Brașov, și l-a pierdut fără drept de apel. Singura ispravă a acelei partide a fost eliminarea din calificări a puternicei echipe a U.R.S.S. Dar, în ansamblu, considerăm ca destul de bune aceste rezultate, net superioare celor din anii precedenți, cînd atît bilanțul general, cît și cel oficial au fost negative. Și la golaveraj, și la numerații victorii-înfrîngeri. Deși din promoțiile anilor '75—'78 au apărut unii dintre cei mai buni jucători actuali, cum sînt Balint, Lung, Moraru, Cămătaru, Augustin, Speriatu, Terheș, Cristian, Irimescu și încă mulți alții. Motivul, se pare, este unul singur : selecționatele din 1978 încoace au fost... **mai echipe,** având suficient timp de rodare pentru a deveni formații omogene. Ceea ce este larămași esențial la nivelul de reprezentare al juniorilor.

Selecționata U.E.F.A. '79 (antrenor Robert Cosmoc) : România — Ungaria 0-3, Ungaria — România 2-1, România — U.R.S.S. 3-1, U.R.S.S. — România 1-1 (în preliminariile C.E.). **Calificare ratată.** Lotul : Barbu, Iasko Bălan, Belodedici, Preda, Neamțu, Dumitrească, Hambarov, O. Popescu, Țicleanu, Hagi, T. Radu, Lăcătuș, O. Grigore.

Selecționata U.E.F.A. '80 (antrenor Ion Nunweiller) : Turcia — România 0-1, România — Turcia 3-0 (în preliminarii). România — Finlanda 2-1, Polonia — România 1-0, România — R.F. Germania 1-0 (în turneul final al C.E.). **Calificată pentru C.M. din Australia** (antrenor Constantin Cernăianu) : Brazilia — România 1-1, România — Coreea de Sud 1-0, România — Italia 1-0 România — Uruguay 2-1, R.F. Germania — România 1-0, România — Anglia 1-0 în „finala mică". MEDALIE DE BRONZ. Lotul : Alexa, Girjoabă, Lovin, Rednic, Vușcan, Viscreanu, Marinescu, Balint, Mate, Fișic, C. Ilie, Niță, Ilisescu, Gabor, Balba, Csordas, Tătăran, Moldovan, Eftimie, Balaur, Eduard, Andone.

SELECȚIONATA U.E.F.A. '81 (antrenor Mircea Rădulescu) : Ungaria — România 0-0, România — Ungaria 1-0 (în preliminarii). România — Cehoslovacia 3-2, Polonia — România 3-1, România — Suedia 1-1. **Locul 3 în grupă.** Lotul : Girjoabă, C. Popa, Balint, Curteanu, V. Popa, Eduard, Vulc, Stoica, Ciorăneanu, Manghiuc, Șerban, Șovfencu, Ț. Iancu, Czika, M. Radu.

Selecționata U.E.F.A. '82 (antrenor Marcel Pigulea) : România — Bulgaria 2-2, Bulgaria — România 2-0. **Calificare ratată.** Lotul : Barbu, Iasko Bălan, Belodedici, Preda, Neamțu, Dumitrească, Hambarov, O. Popescu, Țicleanu, Hagi, T. Radu, Lăcătuș, O. Grigore.

Selecționata U.E.F.A. '83 (antrenor Marcel Pigulea). Cipru — România 1-1, România — Cipru 6-0 (în preliminariile C.E.), România — Iugoslavia 0-2, România — Turcia 6-0, Italia — România 2-0. **Locul 3 în grupă.** Lotul : Barbu, Stingaciu, Iasko, Achim, Despa, Mezarcș, Rus, Stredie, Szel, Bica, Mateuț, Sândoi, Videscu, Hagi, Țicleanu, Pavlov, Varga, Vasii, Mărgărit, Muzsay.

Meciuri internaționale susținute :

1978 :	7	4	2	1	8-	7
	1	0	0	1	1-	2
1979 :	20	8	6	6	29-	23
	3	1	1	1	5-	4
1980 :	23	10	3	10	26-	30
	5	4	0	1	9-	2
1981 :	37	16	10	11	46-	37
	11	6	3	2	12-	9
1982 :	23	5	10	8	22-	26
	3	0	2	1	3-	5
1983 :	6	2	0	4	15-	6
	4	2	0	2	12-	4
Total :	116	45	31	40	146-	129
	27	13	6	8	39-	27

III. DACĂ VREM

SĂ PROGRESĂM...

Caseta a III-a ni se pare a fi cea mai interesantă. Ea reflectă o realitate care trebuie să dea foarte mult de gîndit federației. De ce ? Am avut curiozitatea să vedem cu cine au jucat juniorii noștri în toți acești cinci ani. Și am ajuns la cîteva constatări surprinzătoare. Cele mai multe partide au fost susținute cu echipele R.D. Germane, Turciei și Bulgariei, din al treilea eșalon valoric al fotbalului european. Turcia chiar din al patrulea ! Nu jucînd meneu cu turcii și grecii vom progresa. Iar dovada cea mai recentă este C.E. de la Londra. Pe turci 1-am învins acolo cu 6—0, în schimb am fost învinși clar de Iugoslavia și Italia, cele cu care Federația noastră nu a jucat în cei cinci ani decît de cîte două ori ! Sigur, se pune și problema dacă sînt și ei de acord să joace cu noi. Nu credem însă că această problemă se pune privind fotbalul din Cehoslovacia, Ungaria, U.R.S.S., Iugoslavia, țări apropiate, mereu printre echipele cele mai bune din Europa.

Cu cine au mai jucat juniorii :

Cu U.R.S.S. : 3-1, 1-1, 1-3, 0-1, 1-2...
Cu Polonia : 4-1, 0-1, 1-1, 1-3, 2-0, 1-0, 1-1, 2-2, 0-0, 1-0...
Cu Ungaria : 0-3, 1-2, 0-0, 1-0, 2-1, 1-1, 0-2...
Cu Cehoslovacia : 0-1, 0-1, 3-2, 1-0...
Cu Iugoslavia : 1-1, 0-2...
Cu Bulgaria : 1-1, 2-1, 2-0, 1-2, 1-0, 0-2, 0-1, 0-3, 2-2, 0-2, 3-0, 1-3...
Cu Turcia : 1-1, 1-0, 3-0, 4-0, 2-1, 0-1, 0-1, 0-1, 0-0, 0-0, 6-0, 1-0...
Cu Grecia : 3-0, 2-1, 1-1, 4-1...
Cu Italia : 1-0, 0-2...

Clasament :

1. 17 meciuri cu R. D. Germană
2-3. 12 cu Turcia și Bulgaria
4. 10 cu Polonia

IV. A FI SAU A NU FI...

Întrebarea care preocupă de la o vreme lumea fotbalului este dacă Luceafărul merită osteneală sau nu ? Să răspundem prin cifrele de la „jucători promovați". **Ce-nseamnă 61 de promovări în „A" ? Înseamnă cinci echipe din campionat, fiecare cu cîte o rezervă...** Înseamnă de fapt aproape o treime, să zicem, dintr-o obișnuită etapă de fotbal ! Oare, e puțin ? Dar cifra care trebuie cu adevărat să ne facă atenți atunci cînd mai afirmă unii că „Luceafărul e un bluf" este aceea privind jucătorii rodați în acest centru și ajunși mai tîrziu în echipa de tineret și apoi în națională. Să ne întoarcem puțin la prima casetă cu ea să-i descoperim pe cîțiva dintre ei. E vorba de **Rednic, Geolgău, Balint, Gabor, Turcu, Andone, Iovan, Mărginean, Matei, Lovaș, Eftimie, Suciu, Eduard, Sertov, Niță, Girjoabă, Belodedici, Alexa** etc. etc. Un fabricat de zeci de ori tricourile echipei de tineret și primei reprezentative a țării. Iar dintre cei mai... mici se remarcă Hagi, Mateuț, Tîrlea și

Jucători promovați :
În Divizia „A" — 61
În Divizia „B" — 107
La echipa de tineret — 25
La echipa națională — 14

mergînd și mai departe, pînă la ultima dintre promoții, dată, am descoperit în meciurile recente cu Grecia și Cehoslovacia cîteva tinere speranțe din comun, cum sînt portarul Voicilă, mijlocașii Pistol și Năstase și virful de atac Harșani. În aceste DESCOPERIRI, dar și în RODAREA LOR LA CEL MAI ÎNALT NIVEL constă VIABILITATEA centrului național. Cu atît mai mult, cu cît cluburile nu acordă încă atenția necesară schimbului de mîine.

LA ELECTROAPARATAJ, DESPRE RELAȚIA FOTBAL — FAMILIE — ȘCOALĂ...

Am avut nu de mult o discuție cu antrenorii de la Luceafărul și cu profesorii de la Electroaparataj, liceul la care își învață jucătorii. Problemele dezbătute : **a** situația la învățătură ; **a** lecturaeu familia și cu diriginții ; **a** organizarea timpului liber.

Iată foarte pe scurt, la obiect, cele semnalate cu acest prilej :

M. Mitroi (diriginte clasei a XII-a D) : „Frecvența la cursuri este bună. Programul lor e foarte încărcat. Eu nu am întreținut acte de indisciplină legate din comun. Propun : calendarul competițional să fie cunoscut de școală încă de la 15 septembrie. Apreciabilă trimiterea unor profesori în tabere, unde au susținut ore de fizică, matematică, științe sociale...".

N. Cristea (diriginte cl. XI D) : „Marea majoritate a celor de la Luceafărul au situația la învățătură bună. Antrenorii n-au prea venit la sedințele cu părinții și n-am înțeles de ce. Noi avem toată bunăvoința, dar trebuie să existe așa ceva și din partea jucătorilor și antrenorilor".

I. Ruse (director adj) : „Nu avem acum cadrul școlar organizatoric mai bun. Există o mare deosebire între elevii noștri obișnuiți și elevii-fotbaliști. Cei din urmă fac un efort cu totul deosebit, asta nu trebuie să uităm. Consider că este necesară o gîndire mai eficientă, atît a procesului de învățămînt, cît și a timpului liber al jucătorilor".

M. Hirsescu (secretarul org. de partid Electroaparataj) : „Antrenorii au fie mai mult timp în mijlocul nostru, tot așa cum și noi trebuie să fim prezenți la antrenamente. Sigur că există și probleme privind internatul (mese și scaune deteriorate, camere prost întreținute etc.), care pun Luceafărul într-o lumină nefavorabilă.

L. Pelimon (director) : „Elevii-fotbaliști trebuie să se integreze mai mult în cadrul școlii. Trebuie să existe, de asemenea, o relație mai strînsă între antrenori și profesori".

D. Ionescu (directorul Centrului) : „Dezordinile din internat au fost făcute de cei care știau că nu mai fac parte din loț și trebuiau să plece din București. S-a stabilit ca zilnic antrenorii să treacă prin școală și cămin și nu înțeleg de ce nu se respectă această hotărîre".

V. Gugiu (antrenor) : „Sînt mai nou venit la Luceafărul și sincer afirm am rămas neplăcut surprins de o serie de lucruri legate de pregătire, de condițiile precare în care se desfășoară ea, de relațiile dintre centru și școală".

E. Cristea (medic) : „La început, jucătorii nu intrau în școală decît în uniforme. Tot la început antrenorii cunoșteau perfect situația fiecărui jucător. Și tot pe atunci mai venea și prezidintele F.R.F. să se intereseze de noi, de problemele pe care le avem. Toate astea au fost doar la început... Luceafărul este o idee generoasă. Nu anulărea ideii, ci mai eficientă organizare a muncii este necesară".

D. Matei (instructor general în M.E.D. : „Prestărirea școlară, ca și cea fotbalistică nu trebuie să fie rupte de procesul educativ. Fată de actele de indisciplină n-avem voie să fim toleranți. De Luceafărul răspundem cu toții și noi sîntem cei care-l putem face așa cum a fost el gîndit".

Adică o unitate cu adevărat reprezentativă, în care să fie adusi — prin organizarea unor selecții care să țină cont de parametrii fotbalului modern — cei mai buni juniori din țară. Atenție veritabile, din care să fie alcătuite selecționate puternice, competitive, care să participe la marile turnee internaționale, cu mult mai mult succes decît pînă acum.

CONCLUZII...

Concluziile care se impun din această incursiune în „istoria" centrului național :

● Rezultatele obținute în perioada '78/'83 infirmă ideea inutilității lui, dar pentru ca acestea să fie cu adevărat cele atît de mult așteptate de la un centru național devin obligatorii :

— înlăturarea deficiențelor organizatorice semnalate în discuția avută cu profesorii liceului ;

— efectuarea unei selecții cuprinzătoare, pe întreg teritoriul, pentru ca la acest centru să aibă acces numai veritabile talente ;

— angajarea unor tehnicieni de prima mînă, care să ofere garanția efectuării unui proces de instruire conform cerințelor fotbalului modern ;

— crearea unor condiții de pregătire în corelație cu aceste cerințe ;

● Este nevoie de întocmirea mai atentă a calendarului competițional al celor trei selecționate :

— cît și cel al participărilor la turnee peste hotare, pentru că dintr-o înfrîngere la limită în fața italienilor sau englezilor se poate învăța mai mult decît dintr-un 6—0 cu Turcia sau Cipru...

— acordarea, în acest sens, de „drepturi" egale tuturor echipelor, mai ales că și a 3-a selecționată are competiții oficiale.

Și pentru a pune punctul pe i. L-am întrebat, nu de mult, pe Mircea Rednic, unul dintre cei mai buni „tricolori" în meciul cu Suedia, dacă i-a fost utilă perioada cît a stat la Luceafărul. A răspuns încet, pentru că Rednic e un jucător timid, tăcut, modest : „Fără Luceafărul și naționala de juniori, nu știu cînd aș fi ajuns titular în „A" și la națională...".

Laurențiu DUMITRESCU

LA ORA BILANȚULUI CAMPIONATULUI, ANTRENORII PRECONIZEAZĂ CĂILE DE URMAT

A căzut cortina peste un an competițional. Acum se fac bilanțuri, se aleg lucrurile bune, pentru a fi repetate, se arată greșelile, din care, ca și în alți ani, fiecare speră să învețe ceva. Acum, cînd fotbalul este în vacanță, am adresat conducătorilor tehnici ai divizionarelor „A" trei întrebări, încercînd să cvem o imagine de ansamblu dar și aportul „părților". Întrebările au fost :

1. CARE AU FOST PLUSURILE ȘI MINUSURILE EDIȚIEI RECENT ÎNCHEIATE ?
2. CE AȚI REALIZAT ȘI CE NU AȚI REALIZAT CU ECHIPA DV. DIN CEEA CE V-AȚI PROPUS ?
3. DE CE DISCIPLINA RĂMÎNE O PROBLEMĂ CRONICĂ ÎN FOTBALUL NOSTRU ?

Să privim mai întîi răspunsurile primite, mai puțin cele din partea antrenorilor de la F.C.M. Brașov și Politehnica Iași, ale căror opinii nu ne-au parvenit.

D. NICOLAE-NICUȘOR (Dinamo)

1. Cîștigarea prestigiului pe plan internațional prin rezultatele echipei naționale, ale Universității Craiova și, într-o oarecare măsură, ale formației Dinamo București. Ca minusuri as sublinia goana după rezultate cu orice preț în detrimentul calității jocului.

2. Un joc la nivelul cerințelor actuale în majoritatea întîlnirilor. N-am realizat, însă, acest joc în tot campionatul.

3. Pentru că nu se iau măsuri radicale cînd apar cazuri de indisciplină !

C. OȚET (Universitatea)

1. Competiția internațională, cu rezultatele tricolorilor și ale noastre, ale craiovenilor, a fost stimulatorie pentru jucători și campionat. Astfel, s-a înregistrat un ușor plus calitativ, datorită unor jocuri cum au fost Dinamo — Craiova, Steaua — Craiova, Dinamo — Steaua, Craiova — F.C. Argeș, Craiova — Sportul studențesc.

La minusuri îmi permit să semnalez că nimicitatea competitiei a avut de suferit datorită întreruperilor repetate. Cred că se pot face convocări mai scurte, că carența a fenderatiei a fost și aceea că nu a avut un desfășurător în ton cu fazele superioare ale cupelor europene. De aceea noi am jucat la patru zile după meciul naționalei la Florența și, la trei zile, după victoria națională asupra Italiei, am jucat cu Benfica.

2. Din cele trei obiective propuse, am realizat două : cîștigarea Cupei și depășirea turului III în Cupa U.E.F.A. N-am cîștigat campionatul și asta m-a afectat foarte mult. De ce nu l-am cîștigat ? Pentru că deminantele internaționale au fost mai mari decît motivațiile interne. Plus slăbiciunile noastre...

3. Pentru că împotriva indisciplinei nu se acționează drastic, ci cu jumătăți de măsură. Și asta ne costă !

I. VOICA (Sportul studențesc)

1. Ultima ediție de campionat se înscrie într-un salt calitativ deosebit, numărul jucurilor bune și foarte bune fiind mai mare decît în ediția precedentă. Sîntem încă deficitari în ceea ce privește refacerea jucătorilor după antrenamente și jocuri.

3. Disciplina este o problemă, dar nu cronică. Răspunzători sîntem, în primul rînd, noi, antrenorii, fiindcă ne ocupăm prea puțin de educarea jucătorilor.

Gh. CONSTANTIN (Steaua)

1. S-au văzut unele îmbunătățiri pe plan tactic la echipele din frunte a clasamentului, dar nu în măsură să ne satisfacă. A crescut capacitatea de efort, ceea ce a făcut ca echipa națională și Universitatea Craiova să aibă o frumoasă comportare în întîlnirii oficiale internaționale. În privința minusurilor, ce sînt destule : jucătorii noștri sînt deficitari ca forță de joc, la nivel competitiv internațional. O altă carență ar fi tehnicitatea scăzută în condiții de joc. Ce folos că avem foarte mulți jucători cu o tehnică foarte bună, dar... de salon, pe care nu știu s-o exploateze corespunzător atunci cînd au un adversar tenace în față. Din această cauză și eficacitatea este în suferință.

2. Am preluat conducerea tehnică a echipei Steaua, împreună cu Emeric Jenei, în finalul campionatului, mai precis în ultimele 6 etape. În acest motiv mă abțin să dau un răspuns.

3. Problema disciplinei nu se va putea rezolva decît în momentul în care acestui atît de important factor educațional îi vom acorda atenția cuvenită încă de la nivelul copiilor și juniorilor. Iată de ce, marea majoritate a jucătorilor ajung în virful piramidei, în echipe de Divizia „A", fără să cunoască regulamentul și, mai ales, regulile de joc. De aici, derivă lipsa de sportivitate, apar discuțiile contradictorii cu arbitrii.

R. VLAD (Corvinul)

1. Ediția recent încheiată nu s-a ridicat ca valoare peste ediția 1981—82. Plusurile sînt evidente pe planul competitivității internaționale din partea unor echipe de club și a naționalei.

2. Dacă în prima parte a campionatului am putut realiza un echilibru între atac și apărare, în partea a doua și în final n-am putut îndeplini obiectivul propus, adică participarea într-o cupă europeană, iar pe planul jocului n-am realizat saltul calitativ propus. Cauzele ? Lipsa de combativitate și concentrare pe toată durata jocului a unor jucători — realizarea numai parțială a celor două faze ale jocului ; lipsa de competitivitate a unor jucători din cadrul lotului ; promovații n-au dat randamentul așteptat, cu excepția lui Mateuț ; uzura fizică și psihică a jucătorilor din lot.

3. Din cauza lipsei de educație, a lipsei de contacte, cel puțin video, cu marile echipe, a lipsei de intelegere si necunoastere a regulamentului de joc.

F. HALAGIAN (F. C. Olt)

1. Rezultatele echipei naționale și ale craiovenilor în Cupa U.E.F.A. ; creșterea potențialului de joc și o mai bună organizare a jocului ; afirmarea unor jucători tineri ca Rednic, Andone, Geolgău, Gabor și readucerea în prim plan a lui Cămătaru — acestea ar fi reușitele ultimului an competițional al fotbalului românesc. La restanțe, aș trece : scăderea calității jocului în fuga după rezultate ; multe sancțiuni disciplinare concretizate în numeroase cartonașe galbene sau roșii.

2. Am realizat adeziunea la antrenament a tuturor jucătorilor și, totodată, obiectivele de pregătire, mai ales sub aspect pedagogic. Nu am ajuns la o concepție de joc pe măsura posibilităților și particularităților jucătorilor noștri. Îmi propusesem și creșterea personalității fotbaliștilor în joc, creșterea nivelului tactic, a inteligenței în joc, dar n-am realizat aceste dezideratе.

3. Goana după rezultate a permis concesii și compromisuri nepermise la nivelul clubului. A mai contribuit la starea de indisciplină și comportarea inegală a arbitrilor pe planul exigenței.

I. CZAKO (A.S.A. Tg. Mureș)

1. Plusurile au fost evidente în special în afirmarea pe plan internațional prin echipa națională și Universitatea Craiova. Aș remarca și nivelul mai ridicat al jocurilor. A rămas la „negativ" indisciplina mai multor jucători, cu efecte directe în calitatea meciurilor.

2. Ne-am propus să nu mai avem ca obiectiv evitarea retrogradării, ci plasarea în primele 8 echipe, țel atins prin angajamentul jucătorilor, care au înțeles și s-au convins că valoarea echipei este alta decît în anii precedenți. Sîntem încă deficitari în ceea ce privește refacerea jucătorilor după antrenamente și jocuri.

3. Disciplina este o problemă, dar nu cronică. Răspunzători sîntem, în primul rînd, noi, antrenorii, fiindcă ne ocupăm prea puțin de educarea jucătorilor.

I. VLAD (Jiul)

1. Faptul că atît cîștigătoarea campionatului cît și ultima retrogradată s-au decis în penultima și ultima etapă spune foarte mult. Dacă fotbalul românesc s-a afirmat în ultimul an destul de substanțial prin succesele echipei naționale și ale Universității Craiova, acest lucru, se datorează și nivelului mai ridicat al campionatului. Ca fapt negativ, din nefericire, și în acest campionat au fost foarte multe acte de indisciplină.

2. De realizat am realizat foarte mult. În primul rînd, s-a îmbunătățit jocul echipei. În al doilea, am înregistrat o creștere și pe plan disciplinar. Și nu în ultimul rînd ne-am realizat și obiectivul de loc propus, în primele 10 echipe. Dar cel mai important lucru mi se pare lansarea în prima divizie a jucătorilor Stoinescu, Stana, Dosan, Ciorăscu, Szekely, titularizarea lui V. Popa, ca fundaș lateral de mare perspectivă. Nu am pus la punct, nici după un an, educația completă a jucătorilor, în ceea ce privește disciplina, munca și seriozitatea. Nu am rezolvat fazele fixe și finalizarea.

3. Primii vinovați sîntem noi, antrenorii ! Pentru că nu luăm măsuri drastice chiar și în cazul jucătorilor valorosi. Tolerăm abateri, amînăm măsurile ce se impun, lăsîndu-ne influențați de alții din jurul nostru, ca pînă la urmă să uităm totul.

Gh. DĂRĂBAN (F.C. Bihor)

1. Calitatea superioară a jucurilor, care s-a reflectat și în rezultatele echipei naționale. Tot ca un element pozitiv — noul val al Diviziei „A" reprezentat prin Movilă, Balint, Hagi, Mateuț etc. La minusuri, aș trece întreruperile prea lungi ale campionatului.

2. Noi, la F. C. Bihor, am reușit să abordăm cu mai multă combativitate jocurile din deplasare și să evoluăm într-o idee unitară de joc, acasă și în deplasare. Nu am reușit să mențînem un tonus de concurs pe tot parcursul campionatului, abordînd superficial unele jocuri acasă.

3. Consider că acest aspect este îmbunătățit la nivelul Diviziei „A", dar se poate face mai mult la nivelul educației.

V. MATEIANO (Petrolul)

1. A crescut, oarecum, constanța evoluțiilor și, implicit, a rezultatelor echipelor din plutonul fruntaș, puținău-se conta, oriunde au jucat, pe formații ca Dinamo, Universitatea Craiova, Sportul studențesc și F. C. Argeș. Dacă ar exista cît mai multe echipe valoroase, consider că aria de selecție pentru loturile naționale ar fi mai largită, în interesul fotbalului românesc. Aști rezultatele bune ale echipei naționale cît și competența directorului tehnic Mircea Lucescu au influențat pozitiv evoluția echipelor fruntașe. Minusuri : întreruperea campionatului pe perioade prea lungi (deși au fost justificate prin pregătirea națională).

2. Am reușit să punem o „fundație" atît la pressing, cît și la jocul colectiv cu mingea pe trasee stabilite, precum și cel fără minge. Un mare cîștig îl reprezintă legătura dintre echipă și public, având în public de... echipă campionată. Nu am reușit să fim în „grafic" cu acumulările decît cu 12 jucători (nu din vina noastră) din cei 26 cu care am pornit la drum, la 15 iulie, anul trecut.

3. Cauza principală a situației precare a disciplinei o consider a fi izvorîtă din lipsa unei obișnuințe, a educației încă de la juniori și copii (de a juca și respecta jocul).

N. VĂTAFU (S. C. Bacău)

1. Afirmarea reprezentanților noastre în întîlnirile internaționale, ca urmare și a creșterii valorice a fotbalului nostru. În campionat, nivelul jucurilor a fost mai ridicat, iar în lupta pentru titlu au fost angajate mai multe echipe decît în ediția precedentă.

2. Ne-am propus și am realizat o mai mare siguranță în fazele de apărare, o circulație mai bună a balonului. Nu am rezolvat încă problema finalizării, ratînd prea multe situații de gol din cauza lipsei de concentrare sau a superficialității.

3. La noi în echipă nu avem probleme disciplinare ! Ceea ce nu înseamnă că nu vom fi permanent preocupați de educația jucătorilor noștri, de la copii la echipa mare.

I. BUZOIANU (C. S. Tîrgoviște)

1. A crescut nivelul calitativ al jocurilor, s-a realizat o pregătire fizico-tehnico-tactică mai bună, așa cum a fost indicată de F.R.F. Din păcate, carența principală a fost seria actelor de indisciplină care au influențat negativ jocul și campionatul.

2. Consider că am reușit o anumită constientizare a modului de abordare a antrenamentelor și jocurilor. Tot ca o reușită a noastră — promovarea încă doi jucători de perspectivă (Turcu și Ostafi). Nu am menținut cota jucurilor bune de la începutul returului campionatului, datorită diluării lotului și accidentării grave a lui Pitaru.

3. Nu știu dacă poate fi numită „cronică", dar disciplina a rămas o problemă a fotbalului nostru (de necrezut, „cazul" Tg. Jiu). Aici și-a cum se vede cum se lucrează cu „schimbul de mîine".

I. OBLEMENCO (Chimia)

1. Echipele românești au devenit mai competitive pe plan internațional, în primul rînd Universitatea Craiova. În privința campionatului intern, consider că ducem încă lipsă de echipe și jucători de valoare care să ridice nivelul campionatului. 3—4 echipe își disputa lupta pentru podium, iar restul își propun mențînerea în primul eșalon.

2. Consider ca o realizare rămînerea echipei în prima divizie, avînd în vedere că am preluat-o în plin campionat cu — 2 în clasamentul general. Realizat încă locul în atac al Chimiei, datorită lipsei de efectiv și valorii modeste a unor jucători.

3. Pentru că nu am avut curajul să luăm măsuri exemplare, atunci cînd a fost vorba de jucători recidiviști. Măsurile luate cu asemenea jucători au fost prea blînde, n-au avut forța de exemplu !

E. DĂMBROVSCHI (Poli. Timișoara)

1. Succesele naționalei și Universității Craiova au adus un suflu nou, cît de cît, și în campionat. S-a demonstrat că, lucrînd mai mult, se poate mai mult. În privința carențelor, finalizarea a rămas eterna problemă, iar ideile tactice s-au dovedit destul de sărace. De fapt, de la locul 6 în jos, o mediocritate generală, în care scopul suprem a fost evitarea retrogradării.

2. Am preluat echipa în ultimele 8 etape. Am încercat „marea lovitură", salvarea de la retrogradare, însă n-am reușit. În schimb, am făcut „baremul" și am ajuns în finala cupei. As putea spune că m-a mulțumit totuși jocul echipei întinerite, ceea ce mă face să-mi propun ca obiectiv revenirea imediată în prima divizie.

3. Cred că avem o concepție greșită despre disciplină. În sensul că vedem mereu paiul din ochiul șiștuia și nu bîrna din ochii noștri. Trebuie mai multă educație în rîndul jucătorilor, trebuie un plus de responsabilitate în această direcție. Cred că și cartonașele galbene, greșit folosite pînă în ultima parte a sezonului, au contribuit la întărirea... indisciplinei.

C. TĂLVESCU (F. C. Constanța)

1. Nivelul competitiv a fost în progres pe plan național și mai ales internațional prin echipa națională și Universitatea Craiova. Mai multe echipe (Craiova, Dinamo, Sportul studențesc, Corvinul) s-au adaptat corespunzător la cerințele jocului modern.

Regret întreruperea nejustificată a campionatului, cu implicații directe asupra menținerii formei sportive a echipelor.

2. Întinerirea din mers a echipei prin promovarea și titularizarea lui Lascu, Dinu, Mănăilă, Zahiu, Marinoff, Hagi. Nu am reușit să evităm retrogradarea datorită nivelului competitiv scăzut manifestat în principal de jucătorii debutanți și a absenței din echipă a celui mai productiv jucător al nostru, Hagi, pe care nu l-am avut în jocuri ! Au mai cîntărit la retrogradarea noastră și unele carențe de ordin organizatoric.

3. Datorită încercării de obținere a rezultatelor prin orice mijloace, deci și cele antifotbalistice. Ar mai fi și arbitrajele îngăduitoare care permit joc dur, proteste la decizii. Dar cauza cauzelor este slaba muncă educațională dusă la nivelul cluburilor, începînd cu echipele de copii și juniori și terminînd cu cele de seniori, unde responsabilitatea în pregătire și joc este scăzută.

Ce rezultă din declarațiile antrenorilor divizionarelor „A" ?

La prima întrebare, se remarcă un ușor avantaj al ultimului campionat față de cele anterioare. Am reținut ideea, însă nu uităm că, în raport cu cerințele fotbalului modern, campionatul nostru este, în general, mediocru, el oferind, cu excepția a patru-cinci echipe, o luptă cenușie, în care cele mai multe echipe „IȘI PROPUN MENȚINEREA IN PRIMUL EȘALON", obiectiv mărunt. Surprinzătoare ne apare constatarea multor antrenori în virtutea căreia **„succesele echipei naționale și ale Universității Craiova se datorează și nivelului mai ridicat al campionatului".** Credem că „reciproca" este relația adevărată. Ceea ce obligă mai mult campionatul, antrenorii de cluburi. Am reținut, în acest sens, unanimitatea de vederi în privința **nevoii de mai bine, în pregătire și în jocuri,** pornind de la individual spre general.

În privința disciplinei, iată un capitol deschis. Ne bucură onestitatea, seriozitatea cu care antrenorii au tratat acest important aspect, în legătură directă cu nivelul general al campionatului. De reținut spiritul AUTOCRITIC al antrenorilor participanți la ancheta noastră, semn că fiecare înțelege că trebuie să facă mult mai mult în această direcție. Dar nu numai în virful piramidei se cere un plus de educație, ci de jos, de la copii și juniori, ecolo unde se formează viitorul fotbalist. Conducerile **cluburilor, antrenorii, arbitrii, jucătorii, forul de specialitate și spectatorii, am adăuga noi, au încă mari datorii pe planul sportivității, al eticii luptei. Un fotbal disciplinat, în pregătiri și în competiție, în respectarea programărilor etapelor de campionat de către federație, nu poate fi decît un fotbal superior. Iar dacă națională și Universitatea Craiova ne-au arătat că se poate ridica ștacheta pe plan internațional, că fotbalul nostru are resurse, atunci SĂ SE ÎNCERCE AUTODEPĂȘIREA PE TOATE PLANURILE. Pregătirea saltului calitativ începe acum, în vacanță. Seriozitatea, responsabilitatea, munca susținută, pe baze moderne, exigență, ordin